

Soli Deo Gloria

A KAPOSVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017. NOVEMBER 26.

XXIV. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Ünnepi istentisztelet és szoboravatás

A négy reformátor szobra a gyülekezetünk, az iskola és a város ékessége is egyben. Trischler Ferenc szobrászművészt dicsérik a kifejező alkotások

Október 29-én, vasárnap a reformáció 500 éves évfordulóján ünnepi istentisztelet keretében emléktáblaavatás volt a templomunkban, az iskola parkjában pedig felavatták a négy somogyi kötődésű reformátor mellszobrát. Az alkalmon részt vettek a városunk az egyházunk és a testvérgyülekezetek képviselői, valamint a katolikus püspök. Az alábbiakban Bellai Zoltán lelkipásztor szoboravató beszédét olvashatják.

Ünnepelő Gyülekezet, Kedves Testvéreim, Mélyen Tisztelt Jelenlévők!

Az Újszövetségben, a Zsidókhoz írott levélben van egy gyönyörűségecses fejezet, a tizenegyedik, amely a hit hőseiről szól. A szerző

az emberi történelem kezdeteitől számba veszi mindazokat, akik Istenre tekintve és hagyatkozva, Isten előtt kedvesen járták végig életútjukat.

A hit hőseinek, példaképeinek ószövetség-kori sorát a szerző

nem zárja le! Mindig is úgy érztem, hogy ez a felsorolás nyitott, van-lehet folytatása, sőt: a magunk életében mi magunk is lehetünk a folytatása.

Így azután talán nem követek el szentségtörést, ha azt mondom, hogy a hit bibliai hőseinek a nyitva hagyott sora folytatódik az újszövetségi korban, az egyháztörténelemben, különösen is a reformáció 500 év előtti történetében, meg azután is.

(Folytatás a 4-5. oldalon)

„Örökkévalóság adventje”

Igehirdetés, Máté 1, 2-3 alapján.
Kedves Testvéreim!

Mit ünneplünk ma Adventként? Egyáltalán hány ember tudja mi az, hogy Advent? És számunkra mit jelent? A szó maga latin eredetű (Adventus) ami megérkezést, eljövetelet jelent. Ma mégis legtöbbször a várakozás ünnepeként tekintenek rá. Várakoznak a karácsonyra,

várakoznak valami nagyszerű ünnep eljövetelére.

Az Adventről eszünkbe juthatnak a karácsonyi vásárok, a szegfűszeg és a fahéj illata, mézeskalácssütés, egy-egy finom forró tea, bátrabbak akár forralt borra is gondolhatnak. És még mi juthat eszünkbe? Készülődés a Karácsonyra, annak a lehető legemberibb oldaláról nézve.

Le kell egyeztetnünk a rokonlátogatásokat, törhetjük a fejünket, hogy kinek milyen ajándékot veszünk, vagy mi legyen az ünnepi menü. Vagy éppen vívódhatunk, hogy hogyan osszuk be szabadságunkat a munkahelyünkön ahhoz, hogy családdunkkal is töltsünk egy kis időt.

(Folytatás a 6. oldalon)

REFORMÁCIÓS ISTENTISZTELET volt október 29-én templomban. Ezen jelen voltak és felszólaltak egyházunk, testvérgyülekezeteink és városunk vezetői. Továbbiak a 4-5. és a 20. oldalon.

ÓVODÁSOK. Október 1-jén délután négy órakor családi istentisztelet volt a templomunkban a három óvodás csoport részére. Óvodai események a 18-19. oldalon olvashatóak.

Fotók: Nagy Miklós

Háladó istentisztelet és lelkésszentelés Pápán

Steinbach József püspök hirdette az igét október 28-án a felújított pápai ótemplomban

Kövér László az Országgyűlés elnöke is beszédet mondott az 500 éves évfordulón

Németh Tamás a Pápai Református Teológiai Akadémia rektora, egyetemi tanár

Gránásiné Bácsi Tünde, Hella Ferenc, Molnár Tímea és Fekete László

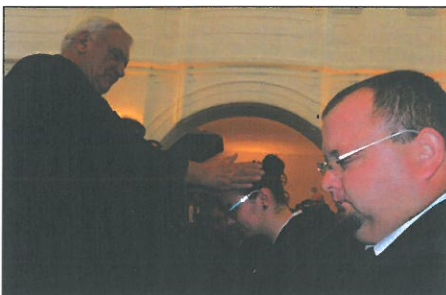
Esküt tettek a fiatal lelkészek, közöttük Seres Gabriella, gyülekezetünk lelkésze

Gyülekezetünk buszt indított Pápara, ahol ott voltak a Jó Pásztor közösség tagjai

Perpék Attila, Kutasiné Molnár Boglárka, Vörösné Suri Olga és Vörös Jenő

Bellai Zoltán lelkipásztor, püspöki főtanácsos megáldja a Seres Gabriellát

A Károli kört képviselték: Binglerné Bodor Rózsa, Jezerniczky Márta és Nagy Miklós

Összefogásból megújuló iskola

A város, a kormány és az egyházkerület szoros összefogásának eredményeképpen újult meg a kaposvári református óvoda, általános iskola és gimnázium épülete. 900 millió forintból korszerűsítették a nyílászárókat és kiépítettek egy napelemes rendszert is, jövő májusra pedig az új tornaterem is elkészül.

– 1990-es évek előtt mintegy háromezer gyerek járhatott egyházi iskolába – kezdte köszöntőjét *Soltész Miklós*. – Számuk mindössze tíz volt. Ma pedig 220 ezer gyermek jár egyházi iskolába és óvodába Magyarországon, kétszer annyi, mint 2010 előtt. Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára hozzátette: a kormány számára fontos a köznevelésben, a hitoktatásban, a kultúra közvetítésében egyaránt jelentős szerepet betöltő egyházi intézmények felújításának támogatása.

A kaposvári református iskola kormányzati, uniós és saját forrásból újulhatott meg. Az első két ütemben mintegy 900 millió forintból kicserélték a nyílászárókat, napelemeket helyeztek fel, továbbá egy hőszigetelésen is átesett az épület, tudtuk meg az intézmény igazgatójától, *Molnár Tímeától*.

– Nagyszabású rekonstrukció kezdődhetett Pápán, Csurgón és Tatán is – hangsúlyozta *Fülöp Attila*, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár. – A kormány 2011 és 2017 között hétmilliárd forint fejlesztést valósított meg a Dunántúli Református Egyházkerületben. Steinbach József, az egyházkerület püspöke azt emelte ki, hogy a Lorántffy iskola felújítása az egyházkerület, a kormány, a kaposvári önkormányzat nyitottságának és a helyi gyülekezet erőn felüli munkájának eredménye.

Szita Károly, Kaposvár polgármestere felidézte, hogy az egykori MÁV leányotthon milyen rossz

Bellai Zoltán lelkipásztor beszámol a Lorántffy iskola korszerűsítéséről. Ülnek: **Szita Károly** Kaposvár polgármestere, **Steinbach József** a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, **Soltész Miklós** egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, **Gelencsér Attila** Kaposvár országgyűlési képviselője, **Fülöp Attila**, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár

Az állami és egyházi vezetők – október 23-án – bejárták az iskola új termeit, szemrevételezték az új fejlesztéseket a kicserélt nyílászárókat, a napelemeket és a napkollektorokat

állapotban volt, amikor kérték az államot, hogy adják oda a városnak. – A mai nap a köszöneté – mondta *Szita Károly*. – Akarnia kellett valakinek, s ezek önök voltak a reformátusok, az iskola igazgatója, nagytiszteletű úr és a városnak is akarnia kellett, elő kellett teremtenie egy épületet, amelyet iskolaként és óvodaként a református egyháznak adhat.

Gelencsér Attila, Kaposvár országgyűlési képviselője úgy vélte:

az iskola működését hosszú távra tervezik, mutatják ezt az energetikai fejlesztések, amelyek a költséghatékony működtetést biztosítják.

Bellai Zoltán püspöki főtanácsos elmondta: a beruházások folytatónak. Jövő májusra elkészül a bővített tornaterem, amelyet több mint hatszáz gyerek birtokba is vehet. A három ütemben megvalósuló teljes rekonstrukció 1,3 milliárd forintba kerül.

Szobrot kaptak a reformátorok

(Folytatás az 1. oldalról)

Hogyne lenne a hit hőse Luther Márton, a wittenbergi szerzetes, aki – dacolva minden hatalmi fenyegetéssel – kimondta az addig kimondhatatlant, mert nem tehetett másként. Hogyne volna a hit hőse a két svájci, Zwingli Ulrik, aki a népe és hite védelmében fegyveres harcban veszítette az életét, meg Kálvin János, aki – szemben kora dogmáival – úgy mert és tudott szólni Istenről, emberről, Egyházzal, ahogyan előtte és azóta soha senki.

És hogyne volnának a hit hősei azok, akik ezen az oly sok szenvedés borította, sok-sok vérrel áztatott földön, a mi hazánkban oly nagy bátorsággal, hittel és hűséggel, állandó fenyegetettség és üldözöttség közepette – a költő, Csanádi Imre szavaival: „két vad pogány között” – tudták-merték hirdetni az örök evangéliumot. Szólni tudtak úgy, hogy bizonyágtételük nyomán száz- és száz-ek találták meg a kegyelmes Istent, és találták meg – újra csak a költő szavaival élve – „térdet, fejet nem hajtó” önmagukat!

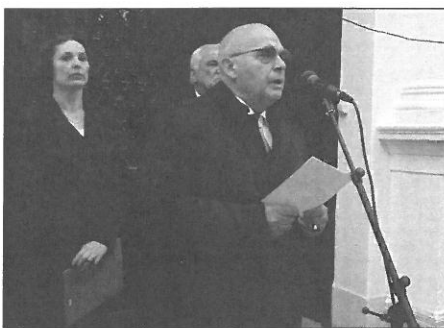
Az 500 évvel ezelőtt elkezdődött reformáció magyarországi hithősei közül ma itt négyre emlékezünk, és négynek állítunk maradandó emléket! Azért éppen nekik, mert a négyből hárman innen, Somogyból indultak el, a negyedik pedig évekig itt, Belső-Somogyban munkálkodott.

Munkásságuk túlnyúlik Somogy Vármegye határain: a magyar protestantizmus, és ezen belül a magyar reformátusság olyan emblematikus alakjai ők négyen, akiknek hite, hitvalló bátorsága, messze zengő énekben és prédikációkban, hitvitákban, iskoladrámában, máig ható hitvallásokban felhangzó tanítása meghatározóvá lett szerte a Kárpátok ölelte Hazában: az örvidéki Felsőörtlől a székelyföldi Kézdivásárhelyig, a bosnyák-horvát határon lévő Brekiskzától a Felvidék legészakibb pontján magasodó Árva váráig.

Hangozzék el hát a nevük: Sztárai Mihály, Kálmáncsehi Sánta

Bellai Zoltán szoboravatója, mellette Huszár Pál, Steinbach József és Köntös László

Fekete László főgondnok

Márton, Méliusz Juhász Péter, és Szegedi Kis István.

Mostantól itt lesznek velünk! Emlékeztetnek arra, hogy volt egy korszak a magyar történelemben, amikor oly sok minden veszni lát-szott, amikor azonban – mert az örök Ige megszólalt magyarul, és a Lélek szele ellenállhatatlan erővel fújni kezdett! – ismét csak a költőt idézve „ország lappangott itt, amikor nem vala ország. Ő árváit Isten, vezérelvén hitben, lett Bástyá és Bátorság”. Világért sem akarunk ezen a szép ünnepnapon polemizálni senkivel, de engedtessek meg nekünk, magyar protestánsoknak, határozottan visszautasítani azt az állítást, hogy a reformációt keresztényként ünnepelni annyi, mint magyarként Trianont ünnepelni. Meggyőződésünk: ami a reformáció századában magyarhonban elkezdődött és kiteljesedett, az nemzetmegtartó erővé lett a magyarság életében!

Ők négyen itt lesznek velünk! Életük, hitük és helytállásuk biztat bennünket, a maiakat, hogy egy Istent-veszített világban is mindig van lehetőség megtalálni a kegyelmes Istent, és a győztes Krisztus uralma alá rendelve önmagunkat, megtalálni az ÉLETERET! Hogy azután mi is tanúságot tehessünk – szóval és élettel – Pál apostol szavai szellemében: „többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem”.

Itt lesznek velünk ők négyen! Jelenlétük emlékezteti és figyelmezteti az előttük elhaladókat – gyerekeket, felnőtteket, az utcán járókat, hogy a Krisztus evangéliuma, az Egyház, és ezzel együtt a Haza, a Nemzet olyan drága kincs, amelyért élni, szolgálni nem egyszerűen lehetőség, hanem kötelesség! Mi, a ma élők – gyerekek, fiatalok, felnőttek – akkor őrizzük méltón az emléküket, és leszünk méltó mai utódaik, ha tudatosul bennünk, hogy azért vagyunk a világban, azért jelölte ki Isten a helyünket itt, és nem másutt, hogy részesei és munkálói legyünk Krisztus diadalmenetének a 21. századi Magyarországon, és közelebbről itt, SOMOGYORSZÁGBAN, KAPOSVÁRON.

(Folytatás az 5. oldalon)

Szobrot kaptak a reformátorok

(Folytatás a 4. oldalról)

Most pedig – szépen egymás után – váljanak láthatóvá a szobrok:

SZTÁRAI MIHÁLY: A Somogy megyei Drávasztárán született 1500 körül, Pápán halt meg 1575-ben. Tolna, Baranya, Szlavónia és a Dráva-mente reformátora, 120 gyülekezetet alapított, melyeknek püspöke is volt. A török hódoltsági területeken, erdőkben és mocsarakban bujdosók legendás evangélium hirdetője. Ő az „énekes reformátor”, akinek gyönyörűséges zsoltár-átiratait ma napig énekeljük. Iskoladrámáival a magyar nyelvű drámairodalom megeremítője.

MÉLIUSZ JUHÁSZ PÉTER: Az észak-somogyi Horhi falucskában született 1532-ben, Debrecenben hunyt el 1572-ben. A hazai református reformáció legnagyobbja, debreceni püspökként a Magyar Református Egyházat 450 évvel ezelőtt megeremítő Debrecen-Egervölgyi Hitvallás megalkotója. Jeles bibliafordító és prédikátor, a reformáció évszázadának legnagyobb hatású hitvitázója, az első magyar nyelvű herbárium szerzője.

KÁLMÁNCSEHI SÁNTA MÁRTON: 1500 táján született a Somogy megyei Kálmáncsán, és Debrecenben halt meg 1557-ben. A helvét-svájci református irányzat alighanem

Katona Enikő és Veresné Kati

Kerítésen kívül: Lőrincz Márta

Szép Tamás (balról) volt az ötletgazda

Trischler Ferenc szobrászművész

legharcosabb képviselője, Sátoraljaújhely, Mezőtúr és Kárpátalja reformátora. Életrajzírója szerint amerre csak járt, „az Isten ígéje után való bámulatos, szeretetteljes vágyódást... keltette fel a népben”. Élete utolsó évében Debrecen első református püspöke.

SZEGEDI KIS ISTVÁN: Szegeden született 1505-ben, Ráckevén hunyt el 1572-ben. A tolnai, baranyai,

szlavóniai és Dráva-menti gyülekezetek püspöke, 1558-1561. között a Somogy megyei Kálmáncsa prédikátora, a török által fogságba ejtve Kapos várában is raboskodott. Európa-szerte ismert tudós teológus, művei ismertek Svájcban, német és angol földön is. A helvét-svájci református irányzat első következetes magyarországi képviselője.

Közérdekű tudnivalók

1. A FENNTARTÓI JÁRULÉK Presbitérium által meghatározott összege 2017-ben: **7 ezer 500 forint**/egyháztag/év. A fenntartói járulék befizethető:

1.1. Munkanapokon 09-13 óra között a lelkési hivatalban;

1.2. A vasárnapi istentisztelet előtt a templom mögötti kisteremben;

1.3. Átutalással az UniCredit **10918001-00000012-90890001** számlaszámra.

2. A személyi jövedelemadó egy-egy százalékával támogatható (az adóbevalláshoz csatolt nyilatkozattal):

2.1. MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ – technikai szám: **0066**

2.2. Közhasznú alapítványaink:
CSERTÁN MÁRTON ALAPÍTVÁNY – adószám: **19195960-1-14**
MATOLCSY SÁNDOR ALAPÍTVÁNY – adószám: **18769818-1-14**

3. Alapítványi támogatás befizethető: Csertán Márton Alapítvány – **10918001-00000022-01420001** számlaszámra; Matolcsy Sándor Alapítvány – **10918001-00000012-92070003** számlaszámra.

Köszönjük gyülekezeti, iskolai és idősotthoni tevékenységeink támogatását!

Göncön jártak

A Kálátör kör tagjai a gönci prédikátor templomában jártak. Károli Gáspár a Bibliafordító, a vizsolyi biblia kiadója a XVI. századi magyar szellemi élet egyik kiemelkedő alakja szolgált itt mint lelképásztor, később mint esperes

„Örökkévalóság adventje”

(Folytatás az 1. oldalról)

A várakozás ráadásul egy olyan lelkiállapot, ami elsősorban feszültséggel tölti el az embert, hiszen senki sem szeret várni. Senki sem szeret várni a buszra, senki sem szeret várni a rendelőben az orvosra, főleg nem szeretünk várni hivatalokban. Sajnos a legtöbb ember Adventjét beárnyékolja valami hasonló feszültség. Ennek az lehet az oka, hogy nem tudjuk pontosan mire várunk, vagy éppen kire várunk. Nem tudjuk, miért kell várni, vagy éppen nem értjük, hogy miért várunk egy olyan születésnapra, ami már megtörtént.

De milyen Márk Adventje? Egy egészen másik példát állít elénk, és hiszem, ez a példa az, aminek az alapjára állva tudunk másként gondolkodni erről az ünnepről. Márk Jézus történetét korábban kezd, mint sokan gondolnánk. Nem a születése történetével, nem Keresztelő János tevékenységével, sőt még csak nem is Keresztelő János születésével. Márk evangéliuma egy ősi prófétai ígérettel kezdődik „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat; kiáltó hangja szól a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!”.

Az a követ, akit említ ez az íge, megjelenik Mózes második könyvében, mint Isten küldötte. Angyal, akinek feladata Izrael védelme és vezetése (Exod.23:20). Megjelenik Malakiás könyvében is, ahol kifejezetten egy olyan követőről van szó, aki ítélő bíráként érkező Úr útját előkészíti (Mal.3,1). Ezek az ígék mind egy olyan személyre mutatnak, aki felkészíti az Isten népét Ura eljövételére. Nyilván ebben a szövegben Keresztelő János az aki elkészíti az utat és Jézus Krisztus az akinek mint Messiásnak előkészíti azt. Ez az eljövétel olyan, mint egy dicsőséges bevonulás egy városba, úgy ahogyan győztes hadvezérek szokták tenni. A Bibliában gondolhatunk Jézus Jeruzsálembe való bevonulására, vagy éppen a Jelenések könyvében Eljövőre, akinek neve „Hű és Igaz” (jel.19,11). Márk Adventjén láthatjuk igazán azt, hogy

nem ideiglenes, nemcsak néhány napra szól, nem egy történelmi eseményhez kötött, hanem az idők kezdetétől ível az idők végezetéig.

Az Adventben valójában nekünk is egy útkészítés a feladatunk, amikor várjuk „Jézus születésnapját”. Ne felejtkezzünk el arról, hogy ennek a várakozásnak a célja az, hogy magunkat és a körülöttünk levőket egyaránt felkészítsük Krisztus újraeljövételére.

Az ember élete folyamán számtalan tervet elkészít. Igaz ez rám, és igaz ez mindnyájunkra. Sokszor készülünk fel előre bizonyos dolgokra, legyen szó egy munkahelyi megbeszélésről, vagy egy napi terv készítéséről. Hosszabb távon gyermekink jövőjének megalkotásáról, építgetéséről. Ugyanígy megtervezzük életünk egy-egy szakaszát, látni akarjuk, hogy honnan hová jutunk el. Ráadásul nemcsak a saját hetünket igyekszünk előre látni, hanem igyekszünk azt megtervezni gyermekeinknek, rokonainknak, vezetőként beosztottjainknak. Mindezt azért, hogy az események gördülékenyen, zökkenőmentesen tudjanak lefolyni.

Márk evangéliuma ezzel az Adventi üzenettel arra biztat minket, hogy ne csak a mindennapi életben, ne csak emberi léptékben pár éves távlatban, de azon túl is merjünk tervezni. Másként megfogalmazva: ne csak négy hétre tervezzük az Adventet, ne érjen véget karácsonykor az ünnep végeztével. Igenis tartson ki hónapokkal, évekkel, életekkel tovább.

Ha oly sokan körülöttünk megérdemlik azt, hogy előkészítsünk számukra helyzeteket és időket, vajon az Úristen nem érdemli meg ugyanezt? Én azt kívánom erre az Adventre: Legyen szó néhány hétről, vagy egy örökkévalóságról, merjük előkészíteni az Úristen újra eljövételét. Nem várakozva, de cselekedve, nemcsak lélekben, de tevékenyen, nemcsak ideig-óráig, de életünkön túlmutatva. Hittel bízva abban, hogy az Isten dicsőséges tervének bizony alkalmas, és alkotó munkásai lehetünk. Így legyen.

SÁNTHA PÉTER TEOLÓGUS

Sántha Péter Botond

vagyok, hatodéves lelkészgyakornok. Augusztus vége óta szolgálók a gyülekezetben. Budapesten születtem

1990. december 29-én. Négy éves koromig ott is éltem, majd Zebegénybe költöz-tünk. Édesanyám családja zebegényi származású, édesapám pedig marosvásárhelyi születésű. Három

testvérem van, Zsófia, Borbála és József. Édesanyám rajzszakos tanárként a környékbéli iskolákban tanít. Édesapám állatorvos, de jelenleg mezőgazdasággal foglalkozik. Oktásom első éve a Zebegényi iskola falai között teltek, majd a Baár-Madas Református Gimnáziumban érettségiztem le. Teológiai tanulmányaim megkezdése előtt fél évig jogot, fél évig pedig általános gépészettant hallgattam. Két nyelvvizsgám van, középfokú angol és német. Teológiai tanulmányaimat a Károli egyetemen kezdtem 2011 évben, majd 2013-tól a Pápai Református Teológiai Akadémia Teológus-lelkész szakos hallgatója vagyok. Az Erasmus programnak köszönhetően fél éves tanulmányi ösztöndíjat élvezhettem Prágában, ahol 2017-ben eljegyeztem menyasszonyomat Varga Zsófiát. Szívem választotta szintén lelkésznek készülő, Sárkeresztiesen tölti gyakorlati évét.

Sokan kérdezik megtérésem, elhívásom történetét. Sajnos nem tudom pontosan megmondani megtérésem idejét. Tradicionális, református családba születtem, így neveltetésem részét képezte az egyházban való jelenlét. Mondhatni: belenevelkedtem a vallásba. Lelkesi pályára kerülésemben az Úristen kegyelmét látom, hiszen teológiai tanulmányaim megkezdésekor – ugyan nem állt tőlem messze a hit, a vallásosság, az egyház – nem a gyülekezeti lelkésszé válás álma lebegett előttem. Az Isten nagyon sokat alakított rajtam, és most, hála az Úristennek az Önök gyülekezetében forgolódhatok, hirdethetem Isten igéjét.

Köszönöm azt, hogy szeretettel fogadtak közösségükben, remélem ezt a szeretetet viszonzni tudom szolgálataim során.

Kopjafa és emléktábla a Csértánban

Lélekemelő ünnepségnek lehettek részesei azok, akik október 29-én délután a rossz idő ellenére is összegyűlekeztek a Csértán Márton Otthonban.

A templomi alkalom előtt megálltunk a bejárat előtt, hogy énekkel, megemlékező szavakkal, imádsággal, áldással és szívünkben az örök élet reménységével megemlékezzünk mindazokról, akik az eltelt csaknem tizenkét év alatt az Otthon lakói voltak, és közülünk mentek el „a minden élők útján”.

Parádiné Petró Ibolya testvérünk, akinek édesanyja földi élete utolsó idejét szintén az Otthonban töltötte, gyönyörű kopjafát készíttetett mindazok emlékére, akikre szívesen és szeretettel emlékezünk. Százhuszonnégy számunkra kedves és felejtethetetlen testvérünk emlékét őrzi az igékkel és énekszövegekkel kör-

Kopjafát állíttatott Parádiné Petró Ibolya mindazok emlékére akik az otthonban éltek

Fotó: ifjabb Bellai Zoltán

bevésített impozáns alkotás, vitéz Varga Károly szentgáloskéri fafaragó művész alkotása.

Az avató beszédet dr. Fekete László főgondnok úr tartotta, megemlékezve az elhunytakról, közöttük édes-anyjáról is, aki szintén a Csértán Márton Otthonban töltötte földi élete utolsó éveit.

A népes gyülekezet ezután a templomba ment, ahol elhelyeztük, lelepleztük és megkoszorúztuk a reformáció 500 évvel ezelőtti kezdetére emlékeztető márványtáblát.

Az ünnepi istentiszteleten Bellai Zoltán lelkipásztor szolgált, felidézve a reformáció kezdetének legfontosabb mozzanatait, és emlékeztetve arra, hogy az ötszáz éves évforduló több, mint emlékezés: Isten mai népének szükséges hitében és Isten iránti engedelmisségében szüntelen megújulásban élni a mindennapjait.

B. Z.

Tisztújítás a gyülekezetünkben

Örömmel és Isten iránti hálaadással jelentjük a Kaposvári Református Egyházközség közösségének, hogy a november 5-én megtartott tisztújító választó közgyűlés eredménye jogerőre emelkedett.

Egyházközségünk a 2018-2023. évekre az egyházközségi tisztségekre következő testvéreinket választotta meg:

Főgondnok:

Dr. Fekete László

Gondnokok:

Dr. Tapazdi Tamás

Dr. Torma Ákos

Presbiterek:

Berkesné Hegedűs Zsuzsanna

Biczó Katalin

Csákné Szűcs Erzsébet

Elek Viktória

Ikafalvi Farkas Béla

Dr. Katona Enikő

Kistaj Sándor

Kocsi Zsuzsanna

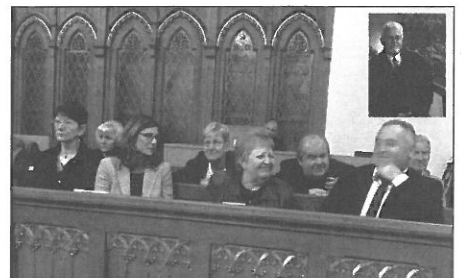
Dr. Költő László

Kőrösi Jánosné

Molnár Tímea (balról), Lőrincz Márta, Patay Istvánné, Rigó Csaba (takarva), Tapazdi Tamás, Csákné Szűcs Erzsébet, Katona Enikő, Kőrösi Jánosné, Nemes Tiborné, Költő László, Nagy Árpád

Lőrincz Márta
Marosi Sándor
Molnár Tímea
Nagy Árpád
Nagy Miklós
Nemes Tiborné
Patay Istvánné
Rigó Csaba
Sajtiné Kis Katalin
Dr. Sárközy Eszter
Dr. Viski Anna
Dr. Vörös Jenő
Dr. Vörösné dr. Suri Olga

Sajtiné Kis Katalin (balról), Berkesné Hegedűs Zsuzsanna, Elek Viktória, Vörösné Suri Olga, Vörös Jenő, Marosi Sándor, Kistaj Sándor és Nagy Miklós az október 22-i templomi bemutatáson Fotók: Nagy Miklós

A megválasztott tisztségviselők életére és szolgálatára Isten gazdag áldását kérjük!

Egyúttal jelezzük, hogy az új tisztikarunk eskütételére 2017. december 10-én (Ádvent 2. vasárnapján) 10 órakor, az istentisztelet keretében kerül majd sor.

DR. FEKETE LÁSZLÓ
FŐGONDNOK
BELLAI ZOLTÁN
LELKIPÁSZTOR

A reformációról másképpen

Fekete László főgondnok (balról), Bellai Zoltán lelkipásztor, Hafenscher Károly, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának elnöke, miniszteri biztos, Bölcskei Gusztáv, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem tanára és Repa Imre professzor, moderátor

A Kaposvári Református Kórus

Csillag Gusztáv és Körösi Jánosné Eta

Herczeg Olga és Sárközy Eszter

Berkesnő Hegedűs Zsuzsanna (középen)

Fotók: Nagy Miklós

A reformációról másképpen címmel rendeztek kerekasztal-beszélgetést szeptember 26-án a kaposvári Kaposi Mór Oktató Kórházban, ahol neves egyházi vezetők osztották meg gondolataikat a félévezredes jubileum kapcsán.

Repa professzor arra kérte a vendégeket: röviden beszéljenek arról, hogy nekik mit jelent a reformáció.

Bölcskei Gusztáv egy történethez kapcsolta mondandóját: A tiszteletes büszke, hogy a diákok szívesen járnak hozzá hittanra. A parókia kertjében lévő gyümölcsfákról azonban a hittanórát követően rendre eltűnnek a zamatos gyümölcsök. Ráírta egy táblára: Isten szeme mindent lát. Legközelebb is észre vette a hiányzó gyümölcsöket, és a gyerekírást a táblán: de ő nem árulkodik. Bölcskei professzor szerint itt kezdődik a reformáció. Az Ágoston-rendi szerzetes, Luther is félt attól, hogy Isten szeme mindent lát, és rádöbbsen arra is, hogy a Teremtő nem árulkodik. Isten nem azért küldte Krisztust a világba, hogy megsejgyenítsen bennünket, hanem, hogy megváltson. Az előadó elosztott néhány tévhitet: nem igaz, hogy ötszáz éve gyenge volt az egyház, ezért elsekélyesedett, s romjaiban állt. Virágzó kereszténység volt, s a reformáció Krisztus követésének igényes

megélésére sarkallt; a kereszténység megújítása volt a cél.

Hafenscher Károly, rámutatott arra, hogy újra és újra meg kell újulnia az egyháznak; a megújulási mozgalmak sorozatában meghatározó volt a reformáció, mert az egyértelműen beszélt a megújulás formájáról. – A megújulás felülről jön. Az egyház megalapítója, fenntartója és működtetője a Lélek. Érdemes tehát könnyörögni Istenhez, hiszen ma is csak így képzelhető el megújulás – vallja a miniszteri biztos. – Ha az egyház megújul, akkor sugárzó jelenlétével meg tudja újítani a környezetét is: a társadalmat, a gazdaságot, a családot, a kultúrát. Olyan sugárzó személyiségekké kell válnunk, akik mindebben hisznek, és komolyan figyelnek felfele. – Labilissá vált értékrend mellett is felmutattunk stabil értékeket. Ilyen a szeretet, a hit, a reménység, a másokért való élés és szolgálat – emelte ki.

Bellai Zoltán főtanácsos összegyűrt, majd kisimított papírsebkendővel demonstrálta, miként vesztíti el eredeti formáját a zsebkendő. Mint megjegyezte: azzal, hogy kismogatta, próbálta eredeti formáját visszaadni, de mégis ráncos maradt. Ő is azt vallja: a középkori egyház virágzó egyház volt, hihetetlen hatalommal, de ezzel párhuzamosan deformálódott is. 1517-ben Luther Márton nem defor-

málódást akart, hanem a kisimítás volt a célja, s eszébe sem jutott, hogy egyházszakadást provokáljon. – A keresztény embernek napi penzuma kell, legyen a megújulás, nem lehetünk elégedettek önmagunkkal. – Naponta kell újakezdeni a krisztuskövetésben, a mindennapi életben és az emberekkel való kapcsolat-ápolásban. A legfőbb gond, hogy a jelenlegi Európa gondolkodásmódjában, viszonyulásaiban, s cselekvésében keresztény marad-e. Ezért mindannyiunknak tennünk kell.

Fekete László főgondnok kiemelte, hogy akkoriban még a geocentrikus világkép uralkodott, akkortájt fedezték fel Amerikát, s hol van még Giordano Bruno megégetése? Az ötszáz éve elindult hatalmas eszmearámlat – humanizmus, reneszánsz, felvilágosodás – máig ható, napjainkban is alkalmazható, praktikus gondolatokat rejt. Mint a semper reformunda, vagyis az örökös megújulás, amely tanítás magunknak is: képesek vagyunk-e az állandó megújulásra? Vagy a Soli Deo Gloria: Egyedül Istené a dicsőség. Vajon üzen-e a mai kornak, amelyben az ember áll a középpontban? Pedig az igazság szabaddá tesz...

LŐRINCZ SÁNDOR

RÖVIDÍTETT CIKKE, MELY MEGJELENT
A SOMOGYI HÍRLAPBAN

Adj Zengő Éneket

A Szakrális Művészetek Hetének nyitó alkalmát, a Nyitott templomok napján szeptember 16-án, szombaton 17 órakor a református templomban tartották. Az Adj zengő éneket című keresztyén ifjúsági énekeskönyv koncertjén hat remek zenész és két énekes adta elő a fiatalos hangszerelésű, pergő ritmusú Istent dicsőítő énekeket.

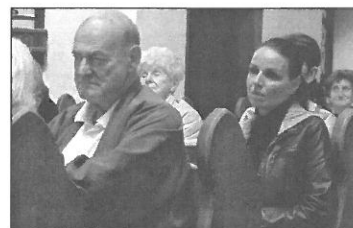
N. M.

Az előadók: Szekrényesy Béla (cselló - balról), Fehér Gábor (gitar), Molnár Dániel (technikus), Ujláb Gábor (zongora), Ifj. Bellai Zoltán (technikus), Bálintné Farkas Kitti (fuvola), Szebenyi Ágnes (ének), Révész Csilla (ének), Bellai Veronika (szerkesztő), Felder Frigyes (dob), Farkas Gábor (basszusgitar).

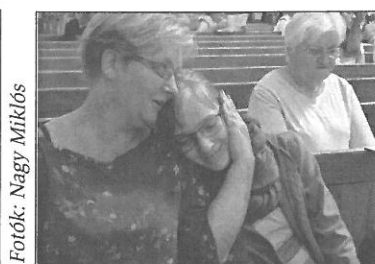
Sashalminé Vali és Reiter Zsuzsa

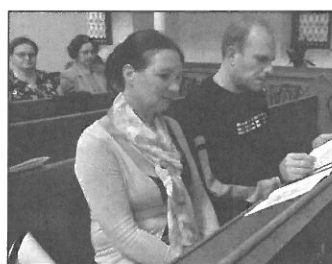
Szebenyi Eszter (jobbra)

A presbíter és Gajár Ben családja

Loki Ferencné Júlia és Loki Hetti

Nábrádi Csilla és András

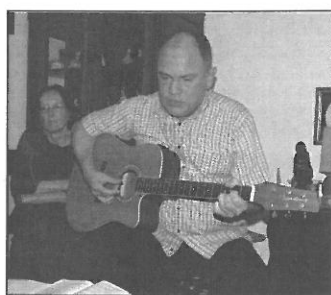

Ládonyi Réka és édesanyja

Az egyházi zene kialakulása

Biczó Katalin, a vendégjátékos

Bellai Zoltán

Kocsisné Magdi és Bartiné Elza

Budaváriné és Geiszné Pirokska

Ifjabb Bellai Zoltán gyülekezetünk kántora az egyházi zene reformációkori kialakulásáról tartott énekekkel és gitárral kísért előadást Biczó Katalin lakásán a Károli kör október 18-i összejövetelén.

Az előadó elmondta, hogy a három kiemelkedő reformátor Luther Márton (1483–1546) a protestáns reformáció szellemi atyja, lelkész, Ulrich Zwingli (1484–1531) svájci reformátor és Kálvin János (1509–1564), francia származású svájci reformátor, mind másként gondolkodtak az egyházi zenéről. Luther a kamarazenét beengedte a

templomba. Zwingli azt mondta, hogy az orgona az ördög fuvolája és kidobta a templomból. A francia műveltségű Kálvin úgy gondolta, hogy jót tesz az Isten dicsőítésének, ha azt zene kíséri.

Hazánkban ismert világi dallamokra lettek átírva az egyházi énekek. Sok népi dallamból – csángó, kelet-felvidék – lettek egyházi énekek.

A kálvinista Huszár Gál (1512–1575) nyomdász, énekszerző, evangélikus szuperintendens 1560-ban nyomtatta ki az első kottás énekeskönyvet.

Sztárai Mihály (Sztára ? –1575?), evangélikus lelkész, énekszerző, a

16. századi magyar irodalom jelentős alakja. Szlavónia területén a dombtetőkön énekelt és hegedűvel kísérte magát, aminek hallatára kijöttek az erdőből az üldözött emberek – őbelőlük lettek az első gyülekezetek.

Szenczi Molnár Albert (1574–1634) református lelkész, nyelvtudós, filozófus, zsoltárváltó, egyházi író, műfordító a genfi zsoltárokat francia nyelvből fordította le magyarra. Kálvin Intitutiójának és a heidelbergi káté (1607) fordítása is az ő munkája. Kiemelkedő hatást gyakorolt a magyar irodalmi nyelv és verselés fejlődésére.

N. M.

„Védirat” Kálvin mellett

A közelmúltban, nem egyházi közegben a reformációval foglalkozó kiváló előadást hallottam, egy történész professzor tolmácsolásában. Az előadásban, igen határozott álláspontként hangzott el, hogy Kálvint, Szervét Mihály halálában vétkesség terheli. Sőt, mivel nedves volt a rózse, a máglyán történő elégetés során a kelleténél is nagyobb szenvedést okoztak neki.

Előre szaladva, ez utóbbi, mármint, hogy a máglya nedves volt és a kivégzés szakszerűtlenül zajlott, lehet, hogy igaz, hisz Genfben nem volt hivatásos hóhér, a börtönőrök és az ítéletvégrehajtók amatőrök voltak és Szervét máglyahalála – Genf történetében az egyetlen – lehet, hogy kontár munka volt.

Nem hagyott nyugodni a gondolat. Kálvin szerepét a Szervét ügyében én másként ismertem, hadd osszam meg, mire jutottam.

A „genfi diktátor” képének kialakításához nagyban hozzájárultak az írók. Az irodalommal óvatosan kell bánni. Az alkotói szabadság és a történetírás alapjai a tényeket igazoló „források” néha szöges ellentétben vannak egymással. Kálvin esetében az ihlető diktátorkép Sütő András „Csillag a máglyán” című drámája esetében sokkal inkább lehetett Ceausescu, a regnáló diktátor, s a szándék az ő diktatúrájának bemutatása. Vagy Stefan Zweig esetében a diktátor Hitler, mintsem Kálvin, aki csupán szemléltető eszköz. Így lett XII. Piusz pápából Hochhuth antisemita helytartója.

Próbáljunk közeledni a tények oldaláról. Ehhez, a téma kiváló ismerőjének Alister McGrath északi teológus, lelkész és tudós szellem-történész, Bruce Gordon a Yale Divinity School amerikai professzora, valamint Szabados Ádám, a Károli Gáspár Református Egyetem doktorandusz lekipásztora – Kálvin kutatók – munkáiból vettem a forrásokat.

Tény, hogy Szervét Mihály spanyol orvost 1553-ban eretnakség vádjával Genfben halálra ítélték, majd a következő napon az ítéletet végrehajtották.

Kálvin János

Ki volt Szervét Mihály?

Miközben Lyonban lektorként dolgozott, több saját orvosi gyógyszer-tudományi könyvet is publikált, 1553-ban kiadta leghíresebb teológiai művét a Christianismi Restitutio, amely szentháromság tagadó nézeteket tartalmazó mű. Óhatatlanul áthallatszik, hogy a „Restitutio” az 1536-ban megjelent Kálvini alapmű az Institutio Religionis Christiane, azaz az „Institutio” vitairata. A könyv egyik első változatát megküldte Kálvinnak, akit még 1534-ben ismert meg Párizsban, és akivel 1546-ig levelezést folytatott ebben a témában.

A Restitutio megjelenése után Szervét Mihályt Lyonban perbe fogták, házkutatást tartottak nála, nyomdászával együtt letartóztatták. Három kihallgatás után megszökött a börtönből, de távollétében a pert lefolytatták ellene. Bűnösnek találták eretnokságban, királyi rendeletek megszegésében és szökésben. Ezért könyveivel együtt „kistűzőn” való megégettetésre ítélték.

Szökése után Genfbe utazott, ám mai szóval élve, „európai elfogató parancs” volt hatályban ellene. A genfi úti cél máig sem tisztázott, de tény, hogy április 7-én szökött meg, és Genfben augusztus 13-án elfogták. A vád az volt ellene, hogy eretnek, Isten káromló, Szent-háromság tagadó. Szokásos kínvallatásnak nem vetették alá. Kálvin saját könyvtárából kölcsönzött neki könyveket, írószereket, és törekedett rábírn

eretnek nézetei visszavonására és megváltoztatására.

Időközben kérték Szervét kiadatását. Kálvin a városi tanáccsal ez időben kifejezetten rossz viszonyban, az őt támogató párt 1553-ban éppen kisebbségben volt. Szervét ettől a rossz viszonytól a maga javát remélte. Ezért, amikor az őt elítélő francia katolikus hatóság kiadatását kérte, Genf városi tanácsa választást ajánlott neki, visszatér-e Vienne-be, ahonnan megszökött, vagy Genfben marad, aláveti-e magát a genfi igazgatószolgálatnak, Szervét ezt az utóbbi lehetőséget választotta.

Genfben az alábbi határozatot hozták: „Írassék barátságos levél, hogy nem adjuk vissza, de kellő igazságot szolgáltatunk.”

Itt kell kitérni a XVI. századi eretnokség mibenlétére. A XVI. század még mit sem tudott a halálbüntetés elleni jelenkori kifogásokról, az még törvényes és célravezető eljárásnak számított, aminek köszönhetően meg lehetett szabadulni a nem kívánatos személyektől, a követőket pedig kellően el lehetett rettenteni. Aquinói Tamás is az eretnekek kivégzése mellett volt, mint ezt ki is fejtette:

„Ha az eretnek továbbra is megmakacsolná magát, áttérése feletti aggodalmában az egyház a mások üdvössége érdekében ki kell közösi őt, a világi bíróságra hagyva végleges, halál általi eltávolítását ebből a világból.”

Richard Friedenthal „Luther élete és kora” című művében írja:

„Az akkori idők embereinek erősek voltak az idegeik. Gyerekestül, asszonyostul elemózsiával jól felpakolva kerekedtek fel, hogy végignézhessenek egy-egy kerékbetörést, amely sokáig tartott. Spanyolországban és más országokban népünnepélyé váltak az égetések. A tömegek élénk figyelemmel kísérték és kritizálták azt a módot ahogyan a szerencsétlenek a kínokat elviselték, olybá tekintették, az ilyen látványosságokat, mint az ókorban a gladiátortorviadaloikat.” Ez azt jelenti, hogy az ilyen esetekre való visszatekintő borzongás is árnyaltabb megítélést igényel. (Folytatás a 11. oldalon)

„Védirat” Kálvin mellett

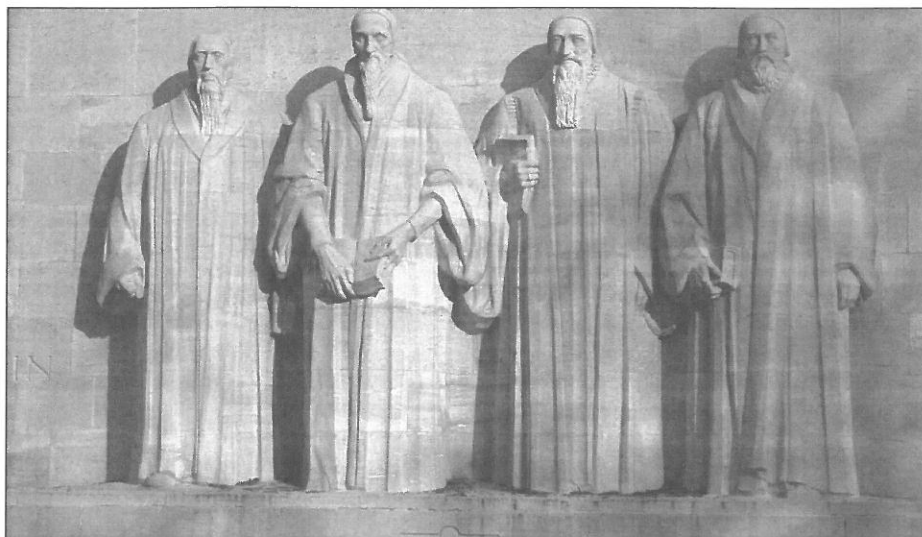
(Folytatás a 10. oldalról)

A genfiek által megkérdozett reformátorok, Melanchtontól Bullingerig, levélben azt üzenték, hogy Szervét esetében halálbüntetésre van szükség.

Gondoljuk meg, hisz néhány évtizede fedezték fel Amerikát és még a geocentrikus világkép uralkodik. Az eretnek kifejezés is mást jelent, mint ma, amikor a kreativitás és a személyes szabadság megnyilvánulási formájának tekintjük. Akkor az eretnek mozgalmak vallási tartalmuk mellett társadalmi, politikai jelentéssel is bírtak, amely destabilizáló, az egyház s a lényegesen kevésbé szeku-láris állam hatalma és tanítása számára veszélyeket jelentő tényező volt.

Mindezen túl azonban Kálvinnak személy szerint a döntés meghozatalában szerepe nem volt. Ha volt olyan területe, civil szférája, amely fölött a városi tanács foggal, körömmel védelmezte teljes uralmát, ez az igazságszolgáltatás, amely teljes egészében átment a „Messieurs de Geneve” kezébe és döntése ellen a városon kívüli felsőbb bírósághoz fellebbezni nem lehetett. Az igazságszolgáltatás joga a város függetlenségét demonstrálta. Ha bármilyen idegen hatalom, vagy személy befolyásának enged, csorbult nehezen megszerzett szuverenitása. A testület semmiképpen sem hagyhatta volna, hogy Kálvin „a hugenotta migráns”, hisz francia vallási menekült volt és státuszát illetően egyszerű „habitant” a polgári és büntetőjogi igazságszolgáltatásból szigorúan ki volt rekesztve. Szervét pere az ítélet hozatal, a kivégzés módjának megválasztása teljes mértékben a városi tanács dolga volt.

Szervét Mihályt nem a „Konzisztórium” ítélte el. Az 1542-ben létrejött Konzisztórium egy különös egyházszervezet volt, amely 12 presbiterből állt, amelyet a magisztrátusok választottak évente, az egyházi fegyelem megőrzése érdekében. Legfontosabb ügyei lelkipásztori, részben az akkor jogi kérdésnek tekinthető házassági problémák voltak, így a kiközösítés,

Négy reformátor monumentális szobra Genfben: Farel, Kálvin, Beza, Knox

amelynek okai a feleség bántalmazása, a tettlegességig fajuló veszekedés, a szerencsejáték, az iszákosság, a paráználkodás voltak. Ennek a Kálvin által irányított egyházi bíróságnak semmi köze nem lehetett a közbírási büntető ügyekben és az eretnek perben történő ítélezéshez, hisz még a kiközösítési ügyekben sem volt teljes a Konzisztórium joghatósága.

Visszatérve tehát magára a perre, a Szervét ügyében eljáró világi hatóságnak, a városi tanácsnak szűk volt a mozgáster. Genfben nem működött börtön, a tanácsnak két választása volt, vagy száműzi, vagy kivégzi Szervétet.

Szervét szentháromságtagadó nézeteit nem vonta vissza, s ezen túl az anabaptisták, az újrakeresztelők mellé állt, a gyermek keresztség elvetésével. A mellé a mozgalom mellé, amely a magántulajdon eltörlésével minden közös használatba vételével, a gazdasági egyenlőség alapelveinek bevezetésével, ami Genf törekény gazdasági és társadalmi rendjét életveszélyes helyzetbe hozta. Efelől nem lehetett kétsége a városi tanácsnak.

Igaz, hogy Kálvin személyesen intézkedett Szervét megvádolásáról, elfogatásáról, de a városi tanács az ügyet átvette tőle és az eljárást ők folytatták le. Kálvin legfeljebb szakértő tanú lehetett az ügyben, a vádat semmiképpen nem képviselhette. Az ügyben a városi tanács

konzultált szövetségeseivel, így született meg a döntés: „Őméltóságai meghallgatván Bazel, Bern, Zürich és Schaffhausen egyházainak véleményét Szervét ügyében úgy határoztak, hogy nevezett Szervét vezettessék Champpeybe s ott elevenen égettessék meg.”

Kálvin több lelkesztársával közbenjárt annak érdekében, hogy máglyahalál helyett karddal való kivégzés történjen, de nem járt sikerrel. Köztisztelőben álló személy volt ugyan Genfben, de 1559.-ig minden politikai és jogi testülettől kizárták, mivel csak ettől az évtől volt Genf újpolgára („bourgeois”). Városi polgár, („citoyen” csak ez jelentette hogy kormányzásra képes) sohasem lett. Indirekt módon prédikációival, konzultációkkal és egyéb legális utakon igyekezett meggyőzni a genfieket. Ha erkölcsi tekintélye jelentett is hatalmat, ez nem bírói jogkör volt, nem volt joga kényszeríteni másokat, hogy kedvére cselekedjenek, amit tehetett és tett, ösztönzött és kért, de nem parancsolhatott. Van olyan kutatói nézet, s ha ez igaz valljuk meg sikerült is, hogy Szervét megégetésével a városi tanács valójában Kálvinnak akart – stílszerűen – befűteni a hamis „genfi diktátor” kép kialakításához, amihez ez az ügy remek munícióval szolgált. Az a vád viszont, hogy Kálvin égetette meg Szervét Mihályt, teljes mértékben alaptalan.

DR. FEKETE LÁSZLÓ FŐGODNOK

„Újulatok meg lelketekben”

Kitüntetés

„Újulatok meg lelketekben és elmétekben” (Ef. 4. 23)

Egy beszélgetés alkalmával mondta nekem valaki az egyház dolgairól való beszélgetéskor, hogy ráférne már egyházunkra a reformálás. Nos, én ezzel nem akarnék vitatkozni, sem oly módon, hogy ez így van, ám úgy sem, hogy nem így van.

És azért nem tenném ezt, mert igazából nincs erre megfelelő álláspontom és talán neked sem. Nem lehet kategorikusan ezt kijelenteni. És azért nem lehet, mert magát az egyházat nem más, mint a benne tevékenykedő tagok alkotják. Érdemesebb lenne talán azzal foglalkoznia minden egyes gyülekezeti tagnak, hogy saját életén, önmaga változtatáson, amennyiben erre szükség van. „Újulatok meg lelketekben és elmétekben,” Pál apostol efezusi-akhoz írott levelében olvashatjuk ezt.

És aki jól megvizsgálja saját sorsának alakulását és felfedezni véli, hogy eddigi életét nem Krisztushoz illő módon élte és változást szeretne az egyházában, akkor igenis, az önvizsgálattal kell kezdenie. Le kell vetni régi életünket és fel kell öltönnünk az új embert. Csak így, csak e módon érhető el változás. Mert amíg a magam élete, a magam hite nem áll azon az erős fundamentumon, amely nem más, mint Jézus Krisztus, akkor nincs miről beszélni. Akkor nem kell az egyházat, a püspököt, a papot, a másik gyülekezeti tagot bírálni, ha a magam élte romokban hever. Persze tudom, hogy a szálkát gerendás méretűnek látom a másik szemében, de mi van az én parányi szálkával? Mi is tévelygünk? A mi szívünk is kemény?

Eltávolodtunk az Istentől? Vele vagyunk és mégis Nélküle?

Egyedül hagytuk Gazdánkat, mint a tanítványok a világ legsötétebb éjszaka-

káján? Hogyan is jellemzi Pál a pogány emberi életet? „Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tévelygésükben, és megkeményedett a szívük. Ezért erkölcsi érzékükben eltompulva, gátlástalanul mindenféle tisztátalan tevékenységre vetemedtek nyereségvágyukban.” (Ef 4. 18-19.)

Ilyen lenne hát a pogány ember? Esetleg van ebben az Igében olyan ránk is jellemző jelző? Ha magam bírálataival kezdem, bizony találtam olyat, amit szégyellnem kell. Ám azt is megvallom, hogy nagyon igyekszem. Igyekszem eldobni régi emberemet és igyekszem magamra öltöni az újat. Mert van segítóm, mert van támaszom, mert van tanítóm, maga az ÚR Jézus Krisztus. Hiszen Pál is így biztat bennünket.

„Ti azonban nem így tanultátok a Krisztust;” (Ef. 4. 20.) Bizony mi úgy tanultuk, ahogyan azt eleink tanították. Tanították a felmenőink, tanították lelkészeink és bizony tanítják ezt ma is. Nekünk, maiaknak ezen az 500. évfordulón, melyet megélhettünk az Isten kegyelme és szerető gondviselése által, az a dolgunk, hogy életünket és hitünket napról-napra meg-újítsuk, hogy Istennek tetsző Krisztust követő életünk legyen. Mert a Jézusnak odaszánt, példás élet nem szorul reformálásra, csak megerősítésre. E megerősítés ott kell, hogy legyen a napi Ige-olvasásban. E megerősítés ott kell, hogy legyen az Istennel való beszélgetéseink által, az imádságaink alatt, alkalmas és alkalmatlannak látszó időben. E megerősítés ott van a mi URunkban, Jézus Krisztusban. Tőle érdemes tanulnunk. Vele érdemes élni az életünket.

Ugye, mi így tanultuk a Krisztust?

Ámen.

MAROSI SÁNDOR

Kimagasló tevékenysége elismeréseként Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült augusztus 20-án: dr. Kerekesné Pytel Anna, a Kodály Iskola nyugalmazott zenepedagógusa, és a Kaposvári Református Kórus valamint a Lorántffy iskola karnagya.

Pytel Anna a Nyitott templomok napján a templomunkban

Fotó: Nagy Miklós

Reformátorok

Néha néha a lélek felzokog,
hol vagytok régi reformátorok?
„Hitünk hősei”, nyelvújítók
prédikátorok, magyar tanítók.
Hirdették a Krisztus szavát,
magyarul olvastátok a Bibliát,
hogy a pór nép is megérthesse azt,
magyarul hirdették a vigaszt.
A fehér falú kicsi templomokban,
Luther s Kálvin szava
szólt azokban.
Reformátorok, új hit hirdetők
leborulunk nagyságtok előtt.
Vállalva minden harcot,
szenvetést, kiközösítést,
megszégyenítést,
gályarabságot, korbács ütését,
igaz szívvel új hit hirdetését.
A világ most is dühösen forog,
szülessetek új reformátorok.
Ne legyen a hit sárba taposva,
megszégyenítve, megostorozva.
Védjék meg hitüket,
védjük meg hitünk,
légy velünk mindig igaz Istenünk!
Régi hősök előtt fejet hajtok én,
a REFORMÁCIÓ áldott ünnepén.

KUTASON ÉNEKELT A KÓRUS

Október 31-én, a reformáció napján Kutason énekelt a Kaposvári Református Kórus. Az ünnepi istentisztelet utáni fogadáson a kórus néhány vidám tagja – Soványiné Kati (balról), Elek Viki, Bellér Zuzsa és Kövesné Gabriella.

Taszár, 2017. októberében
Ikafalvy Farkas Béla Otthon

IRTA: VIGNÉ MOLNÁR ÉVA

Ötszáz éve történt

Ötszáz éve történt, született egy vallás
Ötszáz éve annak, hogy leszállt egy áldás
Wittenbergi templom széles kapujára
Felszegezve Luther kilencvenöt pontja,
Kilencvenöt pontban mennyei sugallat
Szerzetes létére új eszméket hallat
Elég volt neki is a pápai áldás
Vagyont az egyháznak, hatalmat, semmi mást

Csak a földi nagyság érdekli a pápát
Magát hirdeti, mint Krisztus helytartóját
Országot kormányoz, szervez hadsereget
Csatát vív keleten, közben békét hirdet
Sok, nehéz arannyal templomaik telve
Ezüsttel, márvánnyal szépen feldíszítve
A sok szegény ember ámulva csodálja
Hova lett, hova tűnt utolsó krajcárja

Misét latinul mond, a jobbagy ne értse
Papot és a pápát urának dicsérje
Szántsd és vesd a földjét, legeltesd marháját
Vedd meg a lelkedért búcsú céduláját
Csak tűnj békén ember, dolgozz és imádkozz
Alázatos szívvel légy hű az egyházhoz
Évszázadok óta az várt az egyházra
Hogy jöjjön valaki és megreformálja

Luther a szerzetes kiírva hirdette
Búcsújegynek árát add a szegényeknek
Ne hidd el, nem old fel koppanó aranyhang
Ne gyónj, pap fülébe hiába szól harang
Nem a földi vagy az egyház ereje
Nem az nyom a latban hány holdon van földje
Az egyháznak kincse, Isten dicsősége
Örök kegyelmének, szentelt örömhíre

Egyre többen hitték, értették a vallást
Nőtt a protestáns hit, terjedt szemléletmód
Túlnőtt, a városon, túl a határokon
Hegyeken-völgyeken, túl az országokon
Így jutott el hozzánk, kicsi országunkba
Kitárt szívet, lelket, híveket találva
Reformátor ősök hozták nagy örömmel
Szolgálva népünknek Isten igéjével

Kenyérrel és borral még tovább reformált
Svájcban Kálvin János, új tanokat táplált
Református hitünk alapját lerakta
Zsoltáros énekkel a bibliát oktatta
Reformátoraink e vallást felvették
Hazahozták s itthon templomba hirdették
Magyar nyelven szólt a biblia és ének
Zsoltár zengett s ima, hitünk Istenének

Nem enged a pápa, Luthert kiátkozza
Szégyent hoz egyházra, szégyent a világra
Ellene reformál jezsuiták rendje
Készül az új vallást, kiölje, leverje
Loyolai, Kolonics véreskezű hóhér
Hugenottát ölnek, címért, rangért, bérért
Hitvalló papjaink gályarabnak vitték
Új hitünk tiltották, templomunk égették

De hitünk kibírta a véres éveket
Ami elkezdődött gátolni nem lehet
Sztárai, Szegedi, és Dévai Bíró
Kemény reformátor, új hitet tanító
Méliusz Juhász és a Heltai Gáspár
Igét hirdet, fordít, nem tágit, ellenáll
Dávid Ferenc Erdélyt, unitáriussá
Neveli egy Istent imádó szolgává

Azóta is fenn áll szeretett egyházunk
Bár kevesen vagyunk, s egyre fogyatkozunk
De tudjuk mindnyájan, hozzá szól az ima
Mert „az egyháznak a Jézus a fundamentuma”
Fejet hajtunk néktek, hitünknek ősei
Véres küzdelemben helyt álló hősei
Néktek köszönhetjük vallásunk kincseit
Mert „egy Úr, egy keresztség, egy hit egyesít”

Ötszáz évnek ötszáz, lelkes walesi bárdja
Ötszáz mártírjának lelkes, hő imája
Szálljon fel az Úrhoz, meghallgatást nyerjen
Dicső szentjei közt, jobboldra kerüljön
Nekünk, utódoknak példát mutattatok
Hogy legyünk hitünkben méltó utódotok
Együtt énekeljük kezet kézben tartva
Hogy „Tebenned bízunk elejétől fogva”

ESEMÉNYNAPTÁR

Akiket elszólított az Úr

(május 28. és október 31. között 24 személy)

	a temetés időpontja
Mándy József	(1932.03.28.) 05.31.
Baranyai János	(1926.04.01.) 06.06.
Deák János	(1930.11.29.) 06.14.
Dr. Moizs Rezső	(1937.06.20.) 06.20.
Gueth Irma	(1925.06.22.) 06.30.
Szalmásági János	(1949.09.17.) 06.30.
Detáry Lajosné	(1929.03.22.) 07.05.
Haszonics Ferenc	(1984.02.28.) 07.07.
Horváth Vincéné	(1926.02.09.) 07.12.
Jakab Viktorné	(1919.01.23.) 07.13.
Csúz Imréné	(1942.03.05.) 07.14.
Fóris Gábor	(1948.08.28.) 07.24.
Dr. Csorba Lajosné	(1928.06.09.) 07.28.
Novák Ferencné	(1928.09.01.) 08.02.
Dr. Kiss Istvánné	(1948.08.22.) 08.11.
Szabadi Árpád	(1927.10.19.) 08.25.
Szántó Lajosné	(1938.10.13.) 08.26.
Ress Endréné	(1940.11.26.) 09.08.
Szalai Zoltán	(1970.07.10.) 09.09.
Wilhelm Imréné	(1943.06.06.) 09.20.
Dr. Fehér Istvánné	(1933.11.12.) 09.21.
Varasdi Józsefné	(1921.02.13.) 09.28.
Koczka Lajos	(1944.04.28.) 10.18.
Göncz József	(1932.09.24.) 10.20.

Kereszteltek

(május 28. és október 31. között 17 gyermek)

	a keresztelés időpontja
Szakács Szofia Lotta	(2016.11.04.) 06.11.
Gréczy Zoltán	(2016.12.22.) 06.18.
Zöller Vivien Éva	(2016.07.12.) 07.09.
Galambos Jádé Boglárka	(2017.05.10.) 07.16.
Vass Elizabet	(2016.07.23.) 07.16.
Kiss Adrienn	(2016.07.05.) 07.16.
Lőrincz Laura	(2015.05.03.) 07.30.
Bellai Hajnalka	(2016.11.23.) 08.13.
Elek Benjámin	(2017.02.02.) 08.20.
Waibl Olivér	(2015.10.27.) 08.20.
Lőrincz Boglárka Hanna	(2017.04.26.) 08.27.
Ficsór Milla	(2016.08.23.) 09.03.
Fülöp Flórián Nimród	(2014.10.17.) 09.17.
Zombor Lilla Piroska	(2017.01.26.) 10.08.
Kollár Bertalan Gábor	(2017.01.21.) 10.15.
F. Néber Zsolt	(2016.12.06.) 10.15.
Komáromi Ádám	(2017.05.02.) 10.15.

Házasságot kötött

(április 29. és október 31. között 8 pár)

Arsen Gjecaj (-) és Patkó Melinda (r.kat.)	06.03.
Suciu-Gagyí Attila (ref.) és Sólyom Dóra (r.kat.)	06.03.
Tímár Jonathan (ref.) és Szegő Gabriella (r.kat.)	07.01.
Fodor Sándor (-) és Tövisi Gabriella Berta (ref.)	07.15.
Dr. Mózes Szabolcs (ref.) és Herbai Mária Magdolna (r.kat.)	08.05.
Szakmeiszber Roland (-) és Spánicz Szabina Katalin (ref.)	09.02.
Szőllősi Csaba (ref.) és Lehotai Anita (r.kat.)	09.23.
Kőrösi Levente (ref.) és Dékány Dóra (r.kat.)	09.30.

GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

TEMPLOM:

vasárnap	10,00	istentisztelet
vasárnap	10,00	gyermek-istentisztelet

GYÜLEKEZETI HÁZ:

hétfő	18,00	„Kilátó” csoport
kedd	15,00	„Bethlen Margit” nőszövetségi csoport
kedd	18,00	„Lámpás” nőszövetségi csoport
szerda	17,00	Református Énekkar (próba)
péntek	17,00	Felnőtt konfirmációi óra
szombat	10,00	Konfirmációi óra

SZONDI U. 16.

vasárnap	16,00	istentisztelet
hétfő	16,00	bibliakör
szerda	16,00	„Jó Pásztor” Közösség (kéthetenként)
szombat	14,00	családi délután (havonként)

EGYÉB ALKALMAK ÉS HELYSZÍNEK:

vasárnap	09,00	istentisztelet (idősothonok)
vasárnap	15,00	istentisztelet (Toponár, kéthetenként)
szerda	17,00	Károli Kör (Irányi D. u. - havonta)
h-p	07,45	iskolai áhítatok
h-p	09,00 és 10,00	idősothoni áhítatok

**Istentiszteleti alkalmainkra szeretettel hívjuk
és várjuk minden Kedves Testvérünket!**

Fotó: Nagy Miklós

TIZENÖT ÉVE TALÁLKOZNAK. A kaposvári Gróf Bethlen Margit Nőnevelő Intézet egykori diákjai évente rendszeresen találkoznak, így volt ez szeptember 24-én is ahol a vasárnapi istentisztelet után a Lorántffy iskolában idézték fel a fiatalságuk legjobb pillanatait. Hálásak az Istennek, hogy ezt még megtehették, emlékezhettek a rég eltöltött szép időkre. Bár többen már elköltöztek az örök hazába, még többen mozgásképtelenek, betegek, nem merik vállalni az utazást. Akik viszont eljöttek: Tóth Gyöngyi, Ábrók Kati, Mihóka Irén, Kiss Ibolya, Gömöri Lia, Vass Csösz, Szabó Elza, Bakonyi Éva. Veressné Kati leköszönő presbiterünk a találkozó szervezője.

KIADÓ: BELLAI ZOLTÁN református lelkész. Kaposvár, Kossuth Lajos u. 23. Telefon: 82/511-468

Szerkesztette és tördelte: NAGY MIKLÓS.

NYOMTA: Corvina Nyomda Kaposvár, Raktár u. 23. Telefon: 82/526-380. E-mail: corvina@kapos-net.hu

Akikre büszkék lehetünk

Tanévnyitó ünnepélyünk keretében több alkalommal is megható pillanatoknak lehettünk részesei.

Iskolánk 11. osztályos diákjai közül 17-en vehettek át Lorántffy-kitűzött 10 éves iskolai tanulmányuk alkalmából: Baksa Izabell, Benke Eszter, Bizderi Nikolett, Csendes Viktória, Dezső Dorottya, Fülöp Zsófia, Hollósi Adrienn, Horváth Kevin, Jörös Dávid, Kercsó Eszter, Király Dávid, Kis-Pál Diána, Kovács Eszter, Nemes Fanni, Spingár Petra Virág, Székely Eszter, Vanyur András Máté.

Intézményünk dolgozói közül 5-en – Fekecs Istvánné (tanítónő), Magyarne Fabó Judit (tanítónő), Mészáros Zoltánné (konyhai munkatárs), Vargáné Halász Anett (tanárnő) és Vanyurné Ferk Ildikó (tanítónő) – 20 éves hűség és lelkiismeretes munkájukért elismerésben részesültek.

Fekcs Istvánné Marika ugyanezen a napon a városi tanévnyitó ünnepély keretében dicsérő oklevelet vehetett át Szita Károly polgármester úrtól. Ziegné Horváth Erika, Kern Ágota és Sáfrány-Kálny Beatrix tanárnők valamint Csajáginé Mátrai Éva és Baglyos Enikő óvónők pedig a református iskolák szokásait követve ünnepélyes fogadalmötétel keretében lettek intézményünk véglegesített pedagógusai.

Mindnyájuknak ezúton is szívből gratulálunk! Életükre, munkájukra Istenünk áldását kérjük!

KOCSI ZSUZSANNA
IGAZGATÓHELYETTES

Bellai Zoltán elismeréseket ad át a 20 éves munkáért. Mészáros Zoltánné Erika (balról), Vargáné Halász Anett, Magyarne Fabó Judit, Vanyurné Ferk Ildikó és Fekcs Istvánné

Csajáginé Mátrai Éva (balról), Baglyos Enikő óvónő, valamint Kern Ágota, Ziegné Horváth Erika és Sáfrány-Kálny Beatrix tanárok

**Fekcs Istvánné
Matics Mária tanár**

Kódolás hete az iskolánkban

Idén is nagy sikere volt a diákok körében a nemzetközi eseménynek.

Október 5-12 között az informatika órákat a programozás előkészítése, játékos programozási feladatok töltötték ki. Ez a tevékenység nem csak az informatika felé érdeklődő gyerekek számára hasznos. Mindenki fejleszti a problémamegoldó gondolkodást.

Így más területeken is könnyebben boldogul, aki programozással foglalkozik. A szervezők az informatikai terület szakember hiányára szeretnék felhívni a figyelmet és remélik, hogy sokak választják hivatásuknak ezt a területet, ha már gyermekként megismerkednek programozással.

SURÁNYINÉ ZETHNER GABRIELLA
INFORMATIKA TANÁR

Állatok hete az iskolánkban

Október első hetében az Állatok Világnapja alkalmából témahetet rendeztünk iskolánkban. A heti projekt célja az állatok iránti tiszteletünk kinyilvánítása, az ember és az állat közötti kapcsolat erősítése, a tanulók ismereteinek bővítése, látókörük kiterjesztése, közös ünneplés az állatok szeretetének jegyében, mindez játékos formában.

A projekt hetet megelőzően rajzversenyt hirdettünk Kedvenc állatom címmel, ahol az óvodások és kisiskolások lerajzolták kedvenceiket. Munkáik így a hét első napján már díszítette is az aulát.

Kicsi kezek-nagy segítség néven egy felhívást tettünk közre a tanulók körében, hogy segítsenek rászorult állatokon adományokkal, amit a Kutyatár Alapítványnak ajánlottunk fel. Az iskola összes tanulója részt vett a gyűjtésben, így nagyon sok élelem, takaró, edény, játék gyűlt össze a menhelyi házi kedvenceknek.

A hét első napját az Állati hangverseny nyitotta meg. Nagycsoportos óvodásaink és alsó tagozatos diákjaink adtak elő egy-egy állatos dalt, melyet táncsal, jelmezes előadással, dramatizálással színesítettek. A vidám, színvonalas produkciót követő napon az igazi állatoké volt a főszerep. Tanulóink, pedagógusaink, szülők hoztak kis- és nagy kedvenceket, még nyuszt, sünit is, akiket aztán megsimogathatott mindenki.

A következő napokban szerveztünk állatkereső játékot, állatos mozit, táncot, amik mind a vidámság, szórakozás jegyében teltek el. Komolyabb feladatokban is összemérhették tudásukat kis tanulóink: versmondásban és állatismereti vetélkedőben egyaránt.

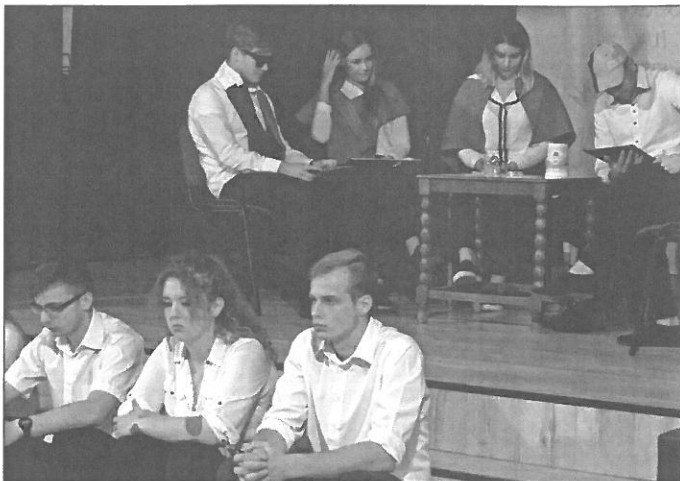
A hetet a várva várt programmal zártuk le, Boncz Edit, a Kutyatár vezetője, beszélt a gyerekeknek a felelős állattartásról, megismerkedhettek menhelyi kutya-sokkal, majd Budai Georgina, a

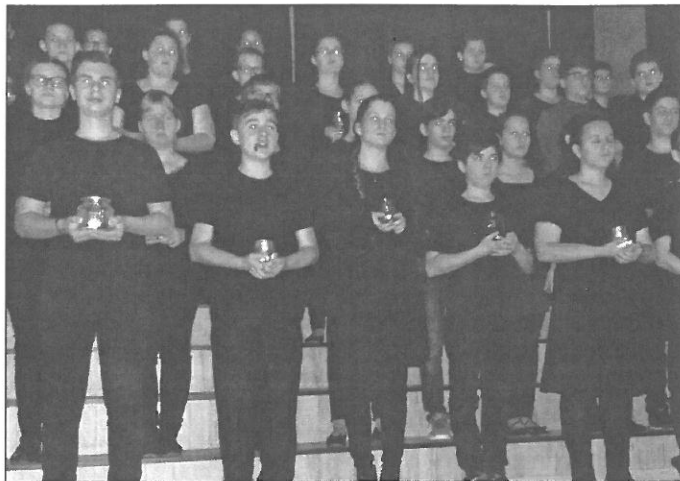
Kutyás Terápia Munkacsoport tagja tartott bemutatót arról, hogyan segítik a gyerekek tanulását az állatok. A gyerekeknek nagy élményt nyújtott, hogy bekapcsolódhattak a feladatokba, ahol kutya és ember együtt dolgozott. Végül átadtuk az összegyűjtött adományainkat.

Egyik tanulóink így fogalmaz a hétről: „Olyan sok program volt,

hogy felsorolni is nehéz. Nekem a Kacsatánc tetszett a legjobban. Nagyon jól mulattam, miközben táncoltam a barátaimmal. Nagyon aranyos volt a hat kutyus, akik a Kutyatártól jöttek el hozzánk. Az Állati hangversenyen minden osztály szenzációsan szerepelt, és figyelemfelkeltőek voltak a jelmezek. Igazán jó hét volt ez!”

1956-RA EMLÉKEZTÜNK OKTÓBER 23-ÁN. 1945-ben egy megnyomrodott nép – hat háborús év borzalma után – bizakodással látott hozzá a romok eltakarításához, az ország újjáépítéséhez. A kommunista vezetés azonban tovább sanyargatta a népet, ami ellen először a fiatalok emelték fel a szavukat. A vér nélkül indult forradalom akkor vált vérsé amikor a szovjet hatalom kiszolgálói veszni látták hatalmukat.

VÉRTANÚKRA EMÉLKEZTEK A LORÁNTFFYBAN. A 7/a és 7/b osztályok tanulói méltóképpen emlékeztek meg az 1849. október 6-án Aradon kivégzett tizenhárom honvéd tábornok, és a Budapesten kivégzett Batthyány Lajos miniszterelnök vértanú haláláról. A diákok felkészítésében Tódorné Vukov Éva és Kern Ágota tanárnők segítettek.

Kutatók Éjszakája a Lorántffyban

Harjánné dr. Brantmüller Éva

Seuso kincsek: mosakodásra használat tál és kancsók valamint az illatszeres doboz gazdag díszítéssel

Fotók: Nagy Miklós

Idén is megrendezésre került intézményünkben a Kutatók Éjszakája. Az esemény létrejötté óta iskolánk minden évben helyet adott ezen alkalmaknak.

Az estét egy áhítattal kezdtük, amit két diáktársunk tartott, Tóth Orsolya és Molnár Dániel 12. osztályos tanulók.

Az áhítat témájának az utakat, a lelki kincseket választották, és az AZÉ énekes gyűjteményből énekeltünk ehhez kapcsolódó ifjúsági énekeket. A megnyitó után elkezdődtek az előadások. Elsőként Gruber László beszámolóját hallhattuk, Japánban

tett utazásáról. A Bonyhádról érkezett előadónak nagy volt a sikere, humoros és érdekes előadásmódjának köszönhetően.

A következő téma már komolyabb volt, Harjánné dr. Brantmüller Éva a PTE egyetemi adjunktusa beszélt a szerelemről és a mai párkapcsolatokról, ami nagyon elgondolkodtató volt.

Végül, de nem utolsó sorban tanárnőnk, Sáfrány-Kálny Beatrix mutatta be nekünk a híres Seuso kincseket. Erről írta szakdolgozatát is, így behatóan és felkészülten beszélt a régészeti tárgyakról. A rendezvényhez kapcsolódik a Somogy Megyei

Erdész és Természetvédő Egyesület „Csodálatos vadvilág” című fotókiállítás. A kiállítás ittléte alatt a képeket nagyon sokan megtekintették. A fotósok különböző korosztályból kerültek ki, a legfiatalabb közülük 11 éves volt. Az előadások között egy kis harapnivalóval várták a jelen-lévőket.

A Kutatók Éjszakája iskolánkban már hagyománnyá vált. A diákok minden évben aktívan részt vesznek az eseményen, és reméljük, ez a hagyomány nagyon sokáig még fennáll majd a Lorántffy történetében.

KERCŐ ESZTER, SZÉKELY ESZTER,
HORVÁTH CSANÁD
11. OSZTÁLYOS TANULÓK

Családi istentisztelet az ovisokkal

Boldog izgalommal vártuk ezt a vasárnap délutánt, amikor az egész óvodai közösség együtt élhette meg Isten segítségével az összetartozás örömét.

*„Jézus erre jár, Ő a nagy király.
Isten küldte le a földre Őt
ide mihozzánk.*

*Hív ma is titeket, jöjjetek gyerekek!
Adok nektek tiszta szívet,
drága kincseket”...*

hívogatta csengő énekhangján édesapja gitárkíséréte mellett Fehér Annaróza, Szivárvány csoportos óvodásunk, első családi istentiszteleti alkalmunk megnyitásaként az érkezőket. Ezt követően Molnár Tímea igazgató köszöntötte szeretettel a családokat, majd gyülekezetünk lelképásztora Bellai Zoltán hirdette az ígét az Úr asztalát körülvevő óvodásoknak és a padokban helyet foglaló

szülőknek, nagyszülőknek, testvéreknek. Ezután csoportjaink: a Bányka csoport, a Halacska csoport és a Szivárvány csoport műsora következett. Imádságokkal és néhány kedves énekkel készül-

tünk a gyerekekkel erre az alkalomra, ami valóban megmutatta, hogy az óvodás gyermekek milyen tiszta szívvel tudnak Isten felé fordulni, Őrá figyelni. Nagytiszteletű úr is ezért helyezte szívünkre a sokunk által ismert ígét: „Engedjétek hozzám jöni a gyermekeket és ne tiltátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa!” (Márk 10,14).

Láthattuk, érezhettük, hogy a gyerekek hallják a hívó szót: tegyük hát amit Jézus kért, engedjük hozzá menni a gyerekeket!

MARKÓ MARCELLA ÓVODAPEDAGÓGUS

Óvodagaléria megnyitó

Keresztyén óvodánkban a nevelés a művészetek eszközeivel egészül ki. Kiemelten fontosnak tartjuk felhívni gyermekeink figyelmét az Úr teremtette csodálatos világunk szépségeire.

Az esztétikai nevelés céljából Óvodagalériával rendelkezünk, melyet évszakonként átrendezünk, így módon mindig más és más élménnyel gazdagodnak óvodásaink. A korábbi években elsősorban iskolánk rajzszakörös diákjainak munkáiból készült kiállítást láthattak az óvodánkba látogatók, ebben a nevelési évben az őszi szépségeit Ferencné Fogarasi Éva natúrmontázs készítő alkotásain keresztül csodálhatjuk meg.

Üde színfolt volt az őszi Galéria megnyitó, ami attól is vált különlegessé, hogy Vanyurné Ferk Ildikó (középső képünkön), az egyik leendő első osztályos tanítónő, Csontos Eszter, Gede Petra, Kiss Ida és Katona Zsolt 4/a osztályos diákok közreműködésével nyitotta meg, néhány kedves, az óvodás gyermekeink által is ismert, kedvelt mondókéval, dalocskával. A kicsik szívesen kapcsolódtak be a közös éneklésbe, játékba.

Ez volt az első olyan program, mely az óvoda és az iskola együttműködése, az óvodások zavartalan iskolai beilleszkedése érdekében szerveződött.

A nevelési év elején az óvodape-

dagógusok és a tanítónők kidolgoztak egy programtervet, mely minden hónapban lehetőséget ad együttes programok szervezésére, lebonyolítására. Hisszük, hogy a közös tevékenységek alapozzák meg a gyermekek viselkedéskultúráját, segítik a pozitív érzelmi töltés kialakítását a tanítónők és az óvodás gyermekek között.

Iskolánk lelkületéhez közel állnak Perlai Rezsőné szavai: „A ma gyermeke a holnap felnőttje, aki majd építi gyermeke jövőjét, társadalmát, ilyen módon senkinek sem lehet, közömbös mivé fejlődik, hogyan alakul gyermekeink élete.”

**GELENCÉR EGONNÉ
ÓVODAPEDAGÓGUS**

Bemutatkoznak az új óvodapedagógusok

A Lorántffy sokolába immár a harmadik óvodáscsoport, a Báránka is megkezdte működését. Az alábbiakban bemutatkoznak a lekövetkező nevelésével foglalkozó óvodapedagógusok.

KOVÁCS JUDIT vagyok. Két gyermekes édesanyaként, lányaim születése után (Vanda 20 éves, Fanni 19 éves) tudatosult bennem, hogy olyan pályára kell lépnem, ahol kisgyermekkel foglalkozhatok. Így 15 éve óvodapedagógusként tevékenykedem. Úgy érzem jó döntés volt.

Bajcsy-Zsilinszky Utcai Központi Óvodában eltöltött 15 év alatt tapasztalatot szereztem a gyermekek integrált, differenciált nevelésével kapcsolatban. Volt alkalmam részben osztott korosztályú, valamint vegyes csoportban is dolgozni. A Lorántffy Zsuzsanna Református Óvodában is a művészeti nevelés programját alkalmazzuk, itt kiegészítve a keresztyén neveléssel. Előző munkahelyemen is e program alapján dolgoztam, így már ismertem az alapokat.

A gyermekek fiatalon tartják a lelkem és mindennap megmelengetik a szívem. Az Ő még őszinte, tiszta érzéseik, kölcsönös, feltétel nélküli szeretetkapcsolatunk segít a nehézségeken is túllendülni. Hiszem, és most már pár hónapja tapasztalom is, hogy ebben az intézményben a Szeretetnek, a Hitnek és a Léleknek különösen fontos jelentősége van. A gyermeki személyiség megismeréséhez, az egyéni, differenciált bánásmód alkalmazásához, nevelésükhöz, mi pedagógusok is csak úgy juthatunk közelebb, ha megnyitjuk a saját szívünket és képesek vagyunk az innovációra. Ezt a hivatást nem is lehet enélkül eredményesen végezni.

Céлом, hogy az eddigi tapasztalataimat kamatoztatva egy biztos háttérrel rendelkező, hosszútávon működőképes intézményben dolgozva, munkatársaimmal közösen, boldog, kiegyensúlyozott gyermekeket nevelhessünk, nyugodt, szeretetteljes légkörben.

HARAG PÉTERNÉ vagyok, 43 éves és 3 gyermek édesanyja. Gyermkeim: Péter 24, Gina 22, Palcsi 11 éves. Tizenkilencedik évemet kezdtem

Kovács Judit és Székely Ákos

Harag Péterné és az ovisok

dajkaként, ami nemcsak a munkám, hanem mondhatom, hogy a hobbim is. Továbbá rendkívül szeretek kertészkedni, főzni és kézimunkázni. Nagyon szeretem a gyermekeket, de vannak napi kihívások, melyektől nagyon színes ez a szép hivatás. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ebben az intézményben dolgozhatok és hogy ennek a közösségnek a tagja

Martinka Bernadett és az ovisok

lehetek. A mai rohanó világban kell egy kis lelki feltöltődés is.

MARTINKA BERNADETT vagyok, 24 éves és a Lorántffy Zsuzsanna Református Óvoda Báránka csoportjában dolgozom, mint óvodapedagógus. 2017-ben végeztem a Kaposvári Egyetem Óvodapedagógia szakán és ez az első munkahelyem.

Ezt megelőzően szintén a Kaposvári Egyetem Kisgyermeknevelő-gondozó szakán végeztem. Már ezen a szakon éreztem, hogy a gyerekek gondozása mellett nevelésük nyújtana az igazi kihívást számomra, ezért magától értetődő választás volt az óvodapedagógus szak. Tanulmányaim során több óvodában is megfordultam gyakorlat céljából, többek között itt is. Gyakorlatom alatt rendkívül megtetszett az itteni nevelők, gyermekek iránt mutatott elkötelezettsége, ezért nagyon örültem, hogy lehetőségem adódott arra, hogy itt maradhassak. Ezúton is szeretném megköszönni, hogy az intézmény dolgozója lehetek.

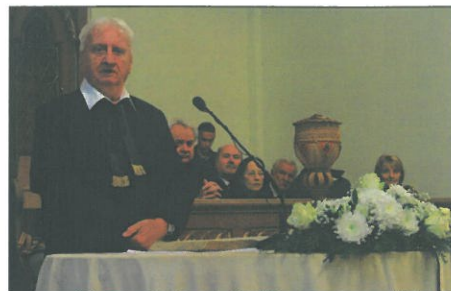
Ünnepi istentisztelet és szoboravatás

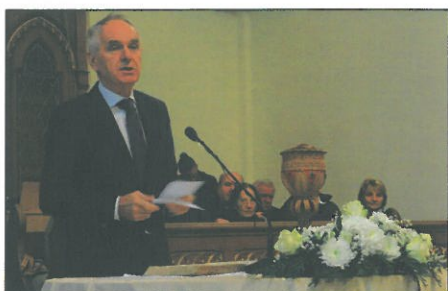
Steinbach József: Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Adjuk tovább az örömhírt

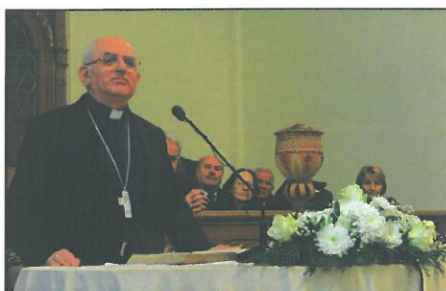
Bellai Zoltán lelkipásztor köszöntötte a reformációs istentisztelet résztvevőit

Huszár Pál: a reformáció hozzájárult megmaradásunkhoz, hogy magyarul beszélünk

Szita Károly: a reformátusok várostörténeti cselekedetei a templomépítés, iskolaépítés

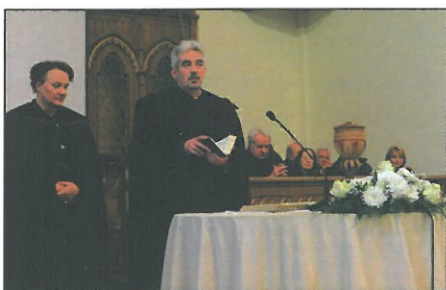
Varga László: a történelmi bűnökért bocsánatot kérek a protestánsoktól

Pongráczné Győri Boglárka: 500 éve Luther szembement az akkori hagyományokkal

Egyházunk és a testvérgyülekezetek valamint a városunk vezetői az ünnepségen

Révész Tibor: egy felgyorsult világban kell helytállni. Elhozta a zseliziek köszöntését

A reformáció 500 éves évfordulóján egy emléktáblát avattak fel templomunkban

A meghívott vendégek a szoboravatáson

A négy somogyi kötődésű reformátor szobra

Gyülekezetünk tagjai az avatóünnepségen

A Pytel Anni vezette iskolakórus énekével gazdagította a szoboravatás eseményét

Ziegnér Horváth Erika, Balázs Éva és Kurucz Csilla az ünnepségen

A Lorántffy iskola pedagógusai megünnepelték az intézmény 25. évfordulóját

Fotók: Nagy Miklós